

ואני שמעתי עליך לאחר השמע חלום
לפחור אותו ויען יוסף וכו'
לומר זלעדי חלקים יענה את שלום
פרעה, והקשה מהו לשון לאחר הראשון
והשני ולאחר הרמז"ל פ' כי פרעה אמר
ליוסף "ואני שמעתי עליך לאחר פ'
שמעתי עליך כל העם לאחר צמצמה
סידוע מאשה פיעיפרע וגם אוערים
כי שמע חלום לפחור אותו ולאס אחס
אדם שפל כזה מהיכן לך מדרגה כזו
לפחור חלומות ? ויען יוסף לאחר
זלעדי פ' מה שמעתי כי מרכיב עלי
לאחר זה זלעדי : כי כפי חכמי מזה
מכל וכל וח' לאחר עלי דבר שקר
כזה ומה שמעתי כי אשמע חלום
לפחור אותו זה אמת וחלקים יענה
את שלום פרעה (צפ' שיחת לדיקים
צממו ח"ק)

שפת"ו וע"ז ידע פרעה כי רוח חלקים
בו ואין נכון וחכם כמוהו וסי' לו זה
לראיה ולמיסח כי הסתרון צמח והאמה
וע"כ אשר הנחלל כזה איש אשר רוח
חלקים צו, וזה כוונת המדרש שהציח
מקודם שנוי הכתובים ענ' היחור וכו'
על שפת היחור והסמך לזה הכתוב
עדות ציהוסקף כי מזה הסנוי סי' לו
לפרעה עדות ציהוסקף כי אין נכון וחכם
כמוהו וצמו על ארץ מלכים למלך
ועפרש' הכתוב מה היא העדות
אשר סי' לו לפרעה "שפת" לא ידעתי
אשמע פ' כי אשמע ממנו "אלו
הדבורים" שפת" לא ידעתי" ע"כ זה
סי' לו לפרעה לראיה צורה כי יוסף
הוא איש חלקים קדוש והמליכו על
ארצו : ודברי הזוהר שהקדמתי הנה
מסייעים ומאמתים דברי הרמז"ל :
(צפ' חקדי אבות)

פרשת ויגש

ר"ל הקפד צדק ומלא עצמה ועליו
לורת הדרכין ומלא ככרי קטן ולא
אמר לו כלום מלא ככרי גדול ואמר
לו לצעלה ולא צעלה קטרו פירש"י
הכהו וצעלו. ש"מ חלת ש"מ ככרי
מצטל ע"ז שלו ושל חצירו, וש"מ ככרי
מצטל צעל כרחו כו' וצמלרים סי' לורת
פ"ז

וידקט יוסף את כל חכמיו הנחלל
צמלך מלכים וכו' צמלך
אשר הם שוברים אחר הרמז"ל לפרש
עפ"י דליחא צמלך ע"ז המיליא שברי
ללמים הרי אלו מותרים כיון שנסצרו
בדלי צמלים אחר רצו' אחר ר"י
בן לוי פעם אחת הייתי עמלך אשר

משיטצו צארץ גישן וכמוצן ולאמר
הרמז"ל לחרץ בזה דייסק חשש פן
כשיטצו עמי צעיר אחת שאל ח"ו יפיל
קטעה מתחלה צין חכסיו וצין חכסיו
חציו ואחיי ואח"כ יפרוד האהבה גם
מהם עלמס היינו גם מיוסף ומאחיו
וצפרע שכן הי' העיבוד גם צתחילה
שהי' גם צצית חציו צארץ כנען
צלוותא חדא עם אחיו וחזו מה עלתה
צידם ע"כ אחר יוסף דאס יטצו צארץ
גישן חזי והיית קרוב אלי. פירש
דאז לא יהי' שים פירוד ח"ו צינינו
ואדכזה יהי' אהבה ואחוס וריעות ולא
יהי' שום קנאה עלי מהאחים שלי.
וסבן. אלו דצקיו ז"ל ע"כ :

ע"ז שלהם על המעציעות ואין מועיל
הציעול של ישראל רק הנכני בעלמו
עוכרה לצעלו. וזהו פירוש הפסוק
וילקע יוסף את כל הבסק הנמלא
צמלים ומחמת שהי' לידה ע"ז על
המעציעות לכן הי' מלה להמלריים
לשצור המעציעות ולצטנס וזהו פ' צצור
אשר הם שוצרים פ' שהמלריים צעלומס
סצרו וצעלו המעציעות (צק' חקדי אצות)
וישבת צארץ גישן ע"י צק' שם
משמעון פ' ויגש שהציא
צסמו שהקשה דלמה לא רלה יוסף
סאציו ואחיו וכל צ"צ יגירו צמלרים
צעיר המלכות שסס יטצ יוסף וכל
צ"צ ושם הי' יוחר קרובים אליו

מחדעחכס ועשו חסוצה כי ימי חזקני
צאו וזהו פ' הפסוק "סבן לשין חצונה
אין נחן לעצדיך אצל הלצנים אומרים
לנו עשו הסערות" לצנות המה
המעוררים אותנו ואומרים לנו עשו
והבינו לדה לדך : (סמעתי)

תבן אין נחן לעצדיך ולצנים אומרים
לנו עשו אחר הרמז"ל לעפ"י
סאין לנו חצונה מעלמנו להצין ולהסכל
לעסות חסוצה ולהכן לדה לדך רחוקה
מעוררים אותנו הסער לצן סצראש
וזקן כאלו אומרים לנו ערו יסנים

